

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon

2011/2095(INI)

24.11.2011

ARVAMUS

Esitaja: tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon

Saaja: keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon

Konkurentsivõimeline vähese CO₂-heitega majandus aastaks 2050 –
edenemiskava
(2011/2095(INI))

Arvamuse koostaja(*): Mario Pirillo

(*) Menetlus kaasatud komisjonide osalusel – kodukorra artikkel 50

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon palub vastutaval keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. väljendab heameelt komisjoni teatise „Konkurentsivõimeline vähese CO₂-heitega majandus aastaks 2050 – edenemiskava” üle ning on seisukohal, et meetmeid tuleks rakendada kooskõlastatud, kulutasuval ja tulemuslikul viisil, mis võtab arvesse liikmesriikide eripärasid; juhib tähelepanu sellele, et praegust majandus- ja finantskriisi tuleb arvesse võtta poliitika kavandamisel, mis peaks tagama ja toetama alginvesteeringuid, mille kaudu aidata kaasa taastuvate energiaallikate laialdasemale kasutamisele, et vähendada pikas perspektiivis energiakulusid ning parandada energiatõhusust energiaga varustamise ja transpordi valdkonnas; rõhutab, et vähese CO₂-heitega jätkusuutlik majandus on suurepärase võimalus majanduskriisi likvideerimiseks, sest soodustab majanduskasvu ja tööhõivet, eelkõige keskkonnahoidlike töökohtade valdkonnas;
2. tuletab meelde, et kui kliimamuutuste tõkestamiseks midagi ette ei võeta, siis ületavad sellest põhjustatud pikaajalised majanduskulud märkimisväärselt koheste jõuliste ja otsustavate meetmetega kaasnevaid lühiajalisi kulusid;
3. tuletab meelde, et 2035. aastaks kasvab maailma primaarenergianõudlus enam kui 30%, mistõttu suureneb ülemaailmne konkurents energiaallikate pärast;
4. kinnitab, et kliimamuutus on globaalprobleem; rõhutab, et heite piisavalt kiireks vähendamiseks ei ole ühepoolne tegevus piisav ning ka ELi-välised riigid tuleb laialdaselt kaasata; rõhutab, et EL peab jätkama konstruktiivset tegevust ülemaailmsel kliimaläbirääkimistel ja Euroopa Liidu välisteenistuse egiidi all on vaja edasi arendada Euroopa kliimadiplomaatiat; kordab, et vaja on saavutada 2012. aasta järgne rahvusvaheline kokkulepe ning kindlate ja kaugemaleminevamate kohustuste võtmine kõigi arenenud riikide poolt, samuti peavad kiire majanduskasvuga riigid vastu võtma kaugemaleminevamad ja asjakohased eesmärgid kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks; juhib tähelepanu sellele, et vähese CO₂-heitega majanduse peamine ülesanne on tagada, et kliimamuutusi käsitlev poliitika oleks kaasatud kõikidesse energeetika, transpordi, põllumajanduse, hariduse, innovatsiooniga jne seotud olulisematesse tegevusvaldkondadesse;
5. nõuab, et komisjon kehtestaks kasvuhoonegaaside heite vähendamise vahe-eesmärgid 2030. ja 2040. aastaks koos konkreetsete valdkondlike eesmärkide ja sihiteadliku ajakavaga; nõuab suuremat kooskõla ühenduse programmide ja poliitikavaldkondade vahel, et saavutada edenemiskava eesmärgid ja tagada selle prioriteetide täielik integreerimine uude 2014.–2020. aasta mitmeaastasessse finantsraamistikku; tunnustab, et energiatõhususe 20% kasvu eesmärgi saavutamine võimaldaks ELil vähendada liidu territooriumil CO₂-heidet 2020. aastaks 25% või rohkemgi ning selline vähendamine oleks endiselt kulutasuv tee pikaajalise, 2050. aastaks seatud eesmärgini vähendada kasvuhoonegaasi heitkoguseid 80–90% võrreldes 1990. aasta tasemega; märgib, et vastavalt edenemiskavale tooks tagasihoidlikum lähenemisviis kaasa märkimisväärselt suuremad kulud kogu perioodi lõikes; tuletab siiski meelde, et investeeringute

kulutasuvuse hindamisel tuleks alati arvesse võtta liikmesriikide eelarveid;

6. rõhutab, et Hiina on maailmas liider paigaldatud tuuleparkide võimsuse poolest, Hiina ja India tootjad on kümne suurima tuulegeneraatoreid tootva riigi hulgas ning Hiina ja Taiwan toodavad hetkel suurema osa maailma päikesepaneelidest; palub komisjonil ja liikmesriikidel võtta meetmeid, et edendada nende tehnoloogiate ja kasvuhoonegaaside heite vähendamise kauguleminevate eesmärkide saavutamiseks vajalike uute innovaatiliste tehnoloogiate ökoloogiliselt tõhusat arendamist ja tootmist ELis;
7. soovib, et usaldusväärse ja koostööd ning erainvesteeringuid soosiva õhkkonna loomiseks ning Euroopa fondide paremaks kasutamiseks määrataks viivitamata kindlaks konkreetseid ja mõõdetavad valdkondlikud eesmärgid; rõhutab, et taastuvad energiaallikad, innovatsioon ja murrangulise tehnoloogia väljatöötamine ja kasutuselevõtt aitavad võidelda kliimamuutuse vastu ning samal ajal võib see veenda ELi partnereid kogu maailmas, et heite vähendamine on võimalik ilma konkurentsivõimet ja töökohti kaotamata; peab ülioluliseks, et EL ja liikmesriigid näitaksid eeskujuna ja looksid uutesse, energiatõhusatesse ja vähese CO₂-heitega tehnoloogiatesse investeerimise süsteemi; nõuab edenemiskava eesmärkide saavutamiseks olemasolevate rahastamisskeemide tõhustamist, viivitamata arutelu algatamist rahastamisvahendite üle, mis tuleks kasutusele võtta, ning suurema sünergia soodustamist riiklike ja ELi rahastamisskeemide vahel; on arvamusel, et mitmel allikal põhinevad rahastamisskeemid võivad olla tõhusaks vahendiks; tõstab esile regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitika rahastamise olulisust, sest see on põhiline vahend, mille abil kaasrahastatakse piirkondlikke meetmeid üleminekuks vähese CO₂-heitega majandusele; on seisukohal, et programmiperioodil 2014–2020 tuleks märkimisväärne osa rahastamisvahenditest eraldada edenemiskava 2050 eesmärkide täitmiseks;
8. juhib tähelepanu asjaolule, et EL ja liikmesriigid ei ole piisavalt investeerinud CO₂-heite vähendamise ning ehitiste ja transpordi valdkonnas energiatõhususe suurendamise meetmetesse; palub komisjonil ja liikmesriikidel eraldada suurem summa ehitiste ja linnapiirkondade keskkütte- ja jahutusvõrkude energiatõhususe parandamise meetmete rahastamiseks, nii praeguse finantsperspektiivi läbivaatamisel kui ka tulevaste mitmeaastaste finantsraamistike alusel;
9. on seisukohal, et nende eesmärkide saavutamine 2050. aastaks, ilma liikmesriikide endi energiavalikut piiramata, võib vähendada tarbimist, suurendada energiavarustuse kindlust ja usaldusväärset ning võimaldada energiahindade kõikumise ohjamist, mis omakorda pakub tarbijatele ja ettevõtjatele õiglasi ja konkurentsivõimelisi energiahindu ning suurendab ELi konkurentsivõimelisust ja töökohtade arvu;
10. tuletab meelde olemasolevaid hinnanguid, millest ilmneb, et energiatõhususe suurendamine ja energiakasutuse vähendamine 20% ei edene aastaks 2020 seatud eesmärkidega võrreldes praegu kavakohaselt; nõuab kiireid meetmeid, suuremaid ambitsioone ja otsustavat poliitiliste kohustuste võtmist, et saavutada 2020. aastaks seatud eesmärgid ning kavandada 2020. aastale järgnev tegevus, et meelitada ligi asjakohaseid investeeringuid; toetab komisjoni edenemiskavas esitatud järeldust, et energiatõhususe parandamise poliitika on CO₂-heite jätkuvaks vähendamiseks ülioluline; on seetõttu seisukohal, et siduvate eesmärkide kehtestamist ei tohiks välistada; rõhutab, et energiatõhususe meetmed loovad töökohti, soodustavad majanduslikku kokkuhoidu,

parandavad energiavarustuse kindlust ja suurendavad konkurentsivõimet; väljendab sellega seoses heameelt energiatõhususe direktiivis kehtestatud prioriteetide üle, et suurendada energiatõhusust kõigis valdkondades ja eriti ehitiste puhul, renoveerides selleks olemasoleva elamufondi ja seades keskseks eesmärgiks avalike hoonete renoveerimise; nõuab vahendite suurendamist ja meetmeid uute rahastamisallikate kasutuselevõtmiseks ELi ja liikmesriikide tasandil, sealhulgas uute rahastamismehhanismide kasutuselevõttu; rõhutab erainvesteeringute tähtsust avaliku sektori praegustest eelarvepiirangutest ülesaamiseks;

11. rõhutab, kui oluline on teadus- ja arendustegevus vähesaastavate ja energiatõhusate tehnoloogiate arendamiseks; kutsub ELi üles võtma juhtrolli kliimahoidliku ja energiatõhusa tehnoloogia alastes teadusuuringutes ning arendama selles valdkonnas tihedat teaduskoostööd rahvusvaheliste partneritega, pöörates erilist tähelepanu puhastele ja säästvatele tehnoloogiatele, mis aitaksid kaasa 2020. aastaks seatud eesmärkide saavutamisele Euroopa energiatehnoloogia strateegilise kava (ELi juhtalgatus vähese CO₂-heitega tehnoloogiate valdkonnas) raames; rõhutab, et programmi Horizon 2020 raames tehtavate igat liiki energiaalaste teadusuuringute rahastamisvahendeid tuleb suurendada, eriti taastuvate energiaallikate valdkonnas; tuletab meelde, et praegused rahaeraldised energiavaldkonnas moodustavad ainult 0,5% ELi 2007–2013 eelarvest, mis ei ole kooskõlas ELi poliitiliste prioriteetidega;
12. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles käsutama transpordisektori põhjustatud heitkoguste vähendamiseks prioriteedina investeeringuid üleeuroopalise intelligentse energiavõrgu arendamisse, mis rakendab kohalikul ja regionaalsel tasandil taastuvallikatest toodetud energiat ning aitab arendada elektrisõidukite kasutamiseks vajalikku infrastruktuuri;
13. rõhutab taastuvate, sealhulgas innovaatiliste energiaallikate tähtsust ning asjaolu, et vaja on kiiresti leida paremad lahendused energia salvestamiseks, energiatõhususe parandamiseks ja tõhusaks energia ülekandeks, sealhulgas asjakohase infrastruktuuri meetmed; tunnustab liikmesriikide märkimisväärseid edusamme taastuvate energiaallikate arendamisel alates siduvate eesmärkide kehtestamisest 2020. aastaks; peab oluliseks sellise lähenemisviisi jätkamist ning taastuvate energiaallikatega seotud uute eesmärkide kehtestamist 2030. aastaks, võttes arvesse selle võimalikkust ja makromajanduslikku mõju; märgib, et selline tegevus aitab saavutada 2050. aastaks seatud eesmärgid, tagab tööstusele vajaliku investeerimiskindluse, vähendab oluliselt kasvuhoonegaaside heidet, loob töökohti, edendab ELi energiasõltumatust ning soodustab juhtpositsiooni tehnoloogia valdkonnas ja tööstusinnovatsiooni; rõhutab, et riiklikes taastuenergia alastes tegevuskavades seatud eesmärkide saavutamine on otsustavalt tähtis 2050. aastaks seatud ELi üldiste eesmärkideni jõudmiseks; on seisukohal, et komisjon peaks meetmeid võtma, kui riiklikud eesmärgid täitmata jäetakse;
14. rõhutab, et ressursitõhususe suurendamisel näiteks jäätmete ringlussevõtu, parema jäätmekäitluse ning käitumismustrite muutmise kaudu on väga oluline roll ELi CO₂-heite vähendamise strateegiliste eesmärkide saavutamiseks;
15. kordab, et oluline on tagada stiimulid avaliku ja erasektori investeeringuteks, mille eesmärk on kergesti ülevõetavate tehnoloogiate kavandamine ja väljatöötamine, et parandada energiasäästu ja energiatõhususe kvaliteeti;

16. tuletab meelde, et elektrivõrke on vaja ajakohastada ja arendada, eeskätt selleks, et transportida suure potentsiaaliga piirkondades toodetud taastuvenergiat, näiteks Põhjamere avamere tuuleenergiat ja Lõuna-Euroopa päikeseenergiat, ning teha võimalikuks detsentraliseeritult toodetud taastuvenergia vastuvõtmine;
17. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles investeerima rohkem jätkusuutlikule majandusele üleminekuks vajalikku energiainfrastruktuuri; rõhutab, et Euroopa peaks olema esirinnas standardite, koostalitlusvõimeliste energeetika-alaste internetitehnoloogiate ja energiatõhusate info- ja kommunikatsioonitehnoloogia rakenduste arendamises, eelkõige selles, mis puudutab arukad võrke, arukate kodusüsteemide, nagu näiteks tarbijale kasulike arukate arvestite täielikku ja õigeaegset kasutuselevõttu, Euroopa ühendatud superelektrivõrgu ajakohastamist ja arendamist ning veeldatud maagaasi infrastruktuuri; rõhutab piirkondadevaheliste ühendustega seoses vajadust käivitada Euroopa energiainfrastruktuuri paketil põhinev investeerimiskava, et tagada energiatarneallikate mitmekesistamine; palub komisjonil esitada praktilised lahendused suurte taastuvenergia koguste tõhusaks integreerimiseks, edendades turueeskirju, mis võimaldavad tõhusat ja läbipaistvat rahvusvahelist elektrivahetust; nõuab seetõttu piiriüleste elektriturgude kiiret integreerimist ja kasutuselevõttu; tunnistab, et kiiresti oleks vaja pikaajalist nägemust, sest pika elueaga energiainfrastruktuuri rajamiseks kulub aastaid; kiidab heaks energiainfrastruktuurile keskendumise Euroopa Ühendamise Rahastu ettepanekus;
18. palub tagada direktiivi 2003/87/EÜ (millega luuakse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem) artikli 10 lõike 3 kohaldamine, eriti seoses teadus- ja arendustegevusse investeerimisega; palub saata Euroopa Parlamendile aruande;
19. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles töötama G20 sõlmitud fossiilkütuste subsideerimise lõpetamise lepingu kiirema elluviimise nimel; rõhutab, et soovitud mõju saavutamiseks peab elluviimine olema rahvusvaheliselt koordineeritud;
20. võtab teadmiseks edenemiskavas toodud järelduse, et elektrisektor peaks 2050. aastaks CO₂-heite tekitamise peaaegu täielikult lõpetama (heite vähendamine 93%–99%); tunnistab, et ELi tööstuse seisukohast on esimestel vähese CO₂-heitega tehnoloogiate valdkonnas tegutsejatel tänases ja homses vähese CO₂-heitega maailmas konkurentsieelis; märgib, et heitkoguste vähenemine tuleb seetõttu saavutada viisil, mis ei kahjusta ELi konkurentsivõimet ja võtab arvesse süsinikdioksiidi lekke ohtu, eriti energiamahukates sektorites;
21. märgib, et toimumas on säästva tehnoloogia valdkonna innovatsiooni ja teadusuuringute nihkumine Euroopast maailma teistesse osadesse, mistõttu EL võib kaotada valdkonna tehnoloogia alal juhtpositsiooni ja Euroopast võib saada kõnealuse tehnoloogia ja sellega seotud valmistoodete netoimportija; toonitab seetõttu, kui oluline on Euroopa lisandväärtus energiatõhususe ja taastuvenergia alase tehnoloogia ja vastavate toodete väljatöötamisele ja sisemaisele tootmisele;
22. märgib, et Rahvusvahelise Energiaagentuuri aruanne „World Energy Outlook 2011” sisaldab tuumaenergia kasutamise vähendamise stsenaariumi, mille kohaselt suureneb keskpika perioodi vältel kõikjal maailmas oluliselt elektrisektori prognoositav CO₂-heide, sest fossiilkütuseid kasutatakse laialdasemalt; kordab uuesti, et mõnede liikmesriikide otsus osa olemasolevaid tuumareaktoreid sulgeda ei tohi olla õigustuseks nende

kliimapoliitika eesmärkide vähendamisele; märgib, et Rahvusvahelise Energiaagentuuri sõnul nõuaks 2 °C eesmärgi saavutamine süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise tehnoloogiate kiiremat arendamist ja kasutuselevõttu nii söe- kui ka gaasiküttel töötavates elektrijaamades; juhib siiski tähelepanu sellele, et süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise tehnoloogia on endiselt alles katsetamisel ja kommertskasutusele eelnevas staadiumis, seetõttu tuleb kaaluda ka alternatiivseid võimalusi, mille keskmes on taastuvate energiaallikate ulatuslik kasutamine ja energiatõhusus.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	23.11.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 41 -: 0 0: 7
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hélin, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan Cizelj, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Anni Podimata, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Ivailo Kalfin, Seán Kelly, Holger Kraemer, Werner Langen, Alajos Mészáros, Mario Pirillo, Vladimír Remek
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Cristian Silviu Buşoi, Anna Hedh